

Sygn. akt IV CNP 61/11

..

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi powoda
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia
Sądu Apelacyjnego
z dnia 31 marca 2009 r.
w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko T. J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 15 listopada 2011 r.,

- I. odrzuca skargę;**
- II. oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej za sporządzenie skargi.**

Uzasadnienie

Powód J. J. wniósł w dniu 29 marca 2011 r. skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia - postanowienia Sądu Apelacyjnego z dnia 31 marca 2009 r. oddalającego jego wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu w celu wniesienia skargi o wznowienie postępowania zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego z dnia 4 lutego 2009 r.

Oceniając dopuszczalność skargi powoda, Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie znajdują zastosowanie przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia w brzmieniu obowiązującym od dnia 25 września 2010 r., nadanym ustawą z dnia 22 lipca 2010 r. o zmianie ustawy - Kodeks Cywilny, ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo upadłościowe i naprawcze (Dz.U. Nr 155, poz. 1037), wobec braku w ustawie nowelizującej przepisów przejściowych regulujących tę kwestię w sposób odmienny.

W procesie skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje obecnie stronom jedynie od prawomocnych wyroków sądów drugiej (art. 424¹ § 1 k.p.c.), a wyjątkowych przypadkach także pierwszej instancji (art. 424¹ § 2 k.p.c.). Od innych prawomocnych orzeczeń, skarga jest niedopuszczalna. Zgodnie z art. 424^{1b} k.p.c., jeżeli na skutek wydania takiego orzeczenia strona poniosła szkodę, może domagać się z tego tytułu odszkodowania bez uprzedniego stwierdzenia niezgodności orzeczenia z prawem w postępowaniu ze skargi. Unormowanie to koresponduje z art. 417¹ § 2 k.c., z którego wynika, że jeżeli pozwalają na to przepisy odrębne, naprawienia szkody wyrządzonej wydaniem prawomocnego orzeczenia można dochodzić bez uzyskania orzeczenia prejudycjalnego.

Zważywszy, że powód zaskarżył skargą orzeczenie, od którego środek ten nie przysługiwał, podlegał on, jako niedopuszczalny, odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Wniesienie przez pełnomocnika z urzędu niedopuszczalnej skargi nie stanowiło udzielenia stronie pomocy prawnej i nie upoważniało do skutecznego domagania się przyznania na podstawie § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349) jej nieopłaconych kosztów. Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zajął w postanowieniach z dnia 14 sierpnia 1997 r. (II CZ 88/97, OSNC 1998, nr 3, poz. 40) oraz z dnia 12 lutego 1999 r. (II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123).